

[C. O. Pedersen.]

herske her i Rigsdagen. Saadan en Appel til Samarbejdets Aand gaar man aldrig fortært med, og hvis Regeringen havde Samarbejdets Aand med sig, vilde der ikke være noget i Vejen. Men jeg synes oprigtigt talt, at naar man, forinden Jordpolitikken er lagt paa Rigsdagens Bord, praktisk talt begynder med at holde os Pistolen for Brystet ved at sige, at hvis vi ikke vil bevilge Pengene, tager de dem selv, har Samarbejdets Aand fra Regeringens Side just ikke fejret store Triumfer i denne Sag. Hvis de Herrer mener, de kan byde et Parti som Venstre den Slags, siger jeg, ligesom vor Formand sagde i Foraaret: Saa langt er vi virkelig ikke sunket endnu, at vi behøver at lade os dette byde.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var ogsaa inde paa denne Postering paa Finansloven, og jeg ønsker i Anledning af nogle Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, at gaa lidt nøjere ind paa, hvad det egentlig er, der er foretaget.

Det ærede Medlem brugte saa mange stærke Udtryk den Dag, at jeg næsten ikke kendte ham igen; hans Tale var jo spækket med Ord som „politisk Svindel“, „Undermaalerpaastand“ og „Desparation“, saa jeg syntes ikke, jeg kendte den radikale Ordfører igen. Jeg ved ikke, om det er et Tegn paa, at Partiet ellers vanskelig bliver hørt, at man skal bruge saa stærke Udtryk, men i hvert Fald vil jeg sige ogsaa til det radikale Partis Ordfører, der bemærkede, at det vilde være Desperation fra Venstres Side, at hvis han mener, at Venstre skulde være villigt til at bøje sig for Regeringens eller det radikale Partis Krav — for det er vel dér i denne Have, at den Blomst er vokset —, saa tager han grundigt fejl lige saavel som Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen søgte paa en Maade at begrunde det, der var sket, idet det ærede Medlem sagde, at dette var sket mange Gange tidligere, det var aldeles ikke noget nyt. Det maa bero paa en Misforstaaelse. Der er overhovedet ikke sket en saadan Transaktion paa Jordfondens Regnskab, saa længe Jordfonden har eksisteret, det vil sige i 10 Aar. Rent regnskabsmæssigt har denne Fond været behandlet paa to forskellige Maader forud for 1925—26 og efter 1925—26. Alle de Finansaar, der gaar forud for 1925—26, indgik Jordfondens Renter paa den almindelige Rentekonto, og først efter 1925—26, da vi fik den nye Regnskabsform, blev det lavet paa den Maade,

som det er nu, at Renten tilskrives Jordfondens Kapital.

Det er med Hensyn til det rent regnskabsmæssige. Men heller ikke med Hensyn til det bevillingsmæssige ligger Forholdet saadan, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremstillede det, at der var Fortilfælde, i Henhold til hvilke man kunde foretage denne Transaktion. Det virkelige Forhold er dette, at der adskillige Gange, jeg tror 5—6 Gange, er bevilget Penge af Jordfonden til Køb af Jord; men naar det ikke er sket ved særlige Love — det er sket i visse Tilfælde, det skete bl. a. med Hensyn til de 10 Mill. Kr., som vi for 1½ Aar siden bevilgede til Køb af Jord i Sønderjylland, de er taget af Jordfonden, men bevilget ved særlige Love —, er det sket ved, at Landbrugsministeren er gaaet til Finansudvalgene og har faaet begge Finansudvalgenes Tilslutning, og bagefter har Rigsdagen bevilget Pengene.

Det, jeg her ønsker at slaa fast, er, at man ikke kan forlange, at Folketinget alene skal have Magten over Jordfonden og Jordfondens Renter. Det har aldrig været Meningen med denne Jordfond, at det ene Ting alene skulde bestemme over den. Selvfølgelig har det altid været Meningen, at det skulde være et Rigsdagsanliggende som Helhed, og den Praktis, der gennem 10 Aar er skabt, beviser det mere end noget andet, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen maatte vide bedre Besked. For det er ikke mere end et Aar siden, at netop han havde Lejlighed til at kende denne Fremgangsmaade.

Hvordan vilde det ærede Medlem egentlig have faaet fat paa Boller Gods paa det Tidspunkt, hvis ikke netop denne Fremgangsmaade var fulgt? Med Hensyn til Boller Gods foregik det nemlig ogsaa paa den Maade, at Pengene praktisk talt blev stillet til Raadighed omtrent en Maanedstid, før de blev bevilget.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen spurgte: Har da Finansudvalgene nogen bevilgende Myndighed? Ja, selvfølgelig har Finansudvalgene, naar alle Parterne er enige, i Sager af den Slags en bevilgende Myndighed, og det er den, der er blevet praktiseret nu igennem 10 Aar. Der ønsker jeg at sige overfor Regeringen og dens to Støttepartier, at fordi det maa ske i Øjeblikket passede lidt bedre i deres Kram, at Folketinget havde Eneherredømme over Jordfonden og dens Renter,